

— 28 —
suggust õnnetähte leian, siis lähheb assi korraliste
meil toime.

3

Rattuke maad eddasi minnes tulli üks laulo:
räästas Hintsile tee peal wasto; Hints üidis: Lin-
nole, näita mulle õnne-tee! agga räästas lastis
pahhemat kät teed olša peale mahha ja allas laulma.
Kasfi meel läks nukraks ja ta mõtles: se on mino
õnnetuse laul. Agga mis teha, kuünga sund on
wahwa taggatihtutaja! sepärrast rändas Hints kur-
wa süddamega eddasi ja jõudis päikese werimise aeal
Kurjasunnituse mõisa. Reinowadder istus ukse läh-
wel ja las ütles terretades: „Eide taewas sago
teile õnnelikko elloõhtud linnima! Kuünga wihha
äwardab teile otša teha, kui kauemine wastopan-
nes tõrkufsite sure kuünglikko kohto ette astuda.
Teie peate kaebajadele wastust andma, iggamehhele
õigust nõudma ja arwalikkult isseennast wabbandama,
muido saab teile ning teie suggowõssale suur willetsus
sest tõusma!“ — Reinowadder kostis wasto: „Olge
terwe tullemast, mino kallis täddipoeg! Sago Jum-
mala õnnistus mino sowimist möda teile rohkest offako
sama, et kõik tallitamised ning ettewõtmised mõnufast
teil lorda lähheksid.“ Senni kui Reinowadder suuga
sõbrajutto rakis piddas ta südda sallamahti nõu,
kudda Hints nisaõnnesugguse teotusega kuünga jure
wõiks taggasi sata kui karro. Ta nimetas kasfi ühte:

— 29 —
puhko kallis täddipoeg ja nõudis otsust, mis toito
armsa wõera südda kõige ennam imustaks. „Täis kõht
on pehme pä-paddi,“ lissas Reinowadder jure — „ja
omme ommiko tahhame enne koito seltsis teele minna.
Teie ollete, kallis täddipoeg, mul kõigearmsam suggu-
lane ja seisate iggas kohhas mino poolt, kus waen-
lased mulle lippuwad liga teha. Ahne karro, jõu
polest minust palju tangem, tulli uhkel tujjul sõimades
seie: kuis julgesin temaga üksi teele minna. Teie
seltsis lähhen rõemoga. Meie puhkame õsel ja akka-
me ommiko warra minema, se on mino arwates kõige
parrem.“ Hints ütles: mõnufam ollets, kui aega
wibimata teekonda kohhe ettewõttaksime; tee on iggas-
kohhas tahhe, ja teia ku-walge näitab meile jälgi.
„Õseni teekond“ ütles Reinowadder — „on ifka wae-
waline; mõningas, les päwawalgel lahkest terretades
meist möda lähheb, saab kui õsel wasto juhtub —
kõrrileikajaks! Puhkand jallad käiwad ruttomine kui
wäffind, sellepärast jäge puhkama.“ Hints küsis:
Mis mulle õhto roaks lauale panpete kui õemajjale
jään? Rebbane wastas: Meie ellame kehwa kom-
bel — pihhust suhho! — agga siiski kui meile wõer-
siks jäte, murretses meile wõia perrenaine wagna
täia maggusad messikärgi lauale. Kas kostis tõrku-
des wasto: messikärgi ma ial suhho ei wõtta! Kui
teil muud suremad majjas ei olle, siis andke mulle
üks iir, sellega leppin ma rahhul. „Kui iire libha
teil maitsew roog on,“ — kostis Reinowadder —